

til at yde de ekstraordinære Tilskud, vi havde foreslaaet. Man maa indrømme, at Ar-derne selv bringe meget store Ofre for Tiden, de bringe dem blandt andet paa den Maade, at de søge at hjælpe deres arbejdsløse Kammerater bort fra Byen, og hvis dette ikke var sket, vilde i visse Fag de arbejdsløses Antal have været dobbelt saa stort, som det er i Øjeblikket. De hjælpe hverandre med Rejsepenge, saa at de arbejdsløse kunne komme enten til Udlandet eller Provinserne, og mange er der herved skaffet Arbejde. De hjælpe ogsaa hverandre derved, at der paalignes de Arbejdere, som have Arbejde, ret betydelige Ekstrakontingenter til Understøttelse af deres arbejdsløse Kammerater. Det vilde glæde mig meget, om den Opfattelse af Loven om Arbejdsløshedskasser, som har været gjort gældende i Udvalget, vilde blive anerkendt af den højtærede Minister, at naar Arbejdsløshedskasserne selv skaffe Ekstratilskud til Veje, enten det nu sker ved at paaligne deres Medlemmer Ekstratilskud hver Uge, eller det sker ved, at Arbejdsløshedskassen f. Eks. faar et Tilskud fra Fagforeningskassen, eller maaske ved, at private støtte Arbejdsløshedskasserne, bidrage Stat og Kommune deres efter det Forhold, som er fastsat i Loven om Arbejdsløshedskasserne. Hvis det kunde ske, vilde man dog herved kunne skaffe Hjælp til adskillige.

Det er endvidere saaledes, at Loven fastsætter som Minimum 70 Dages Understøttelse i et Aar. Men de fleste Arbejdsløshedskasser have indrettet deres Vedtægter saaledes, at de 70 Dage, som man har tænkt sig som Minimum, ere blevne satte som Maksimum, og det er vel sket, fordi man ikke har ment i Øjeblikket at kunne magte mere. Nu er Forholdet det, at der i adskillige Fag i Øjeblikket er et stort Antal arbejdsløse, der allerede have forbrugt de 70 Dages Understøttelse, som Loven hjemler dem, og hvis saa Vedtægten kunde ændres saaledes, at Understøttelsen kunde strækkes ud over et længere Tidsrum end de 70 Dage, og Pengene kunde skaffes til Veje paa den Maade, jeg nævnede før, vilde derved være skaffet Mulighed for at kunne understøtte mange.

Der var ogsaa en anden Maade, man kunde tænke sig at hjælpe de arbejdsløse paa, nemlig ved at støtte dem, der vare saa heldige at finde Beskæftigelse ude i Landet, paa den Maade, at man gav dem fri Befordring paa Statsbanerne. Det er naturligvis et Spørgsmaal, som den højtærede Indenrigsminister ikke kan afgøre,

men et Spørgsmaal, som vel maa henhøre under Ministeren for offentlige Arbejder. Jeg synes, det vilde være smukt og naturligt, om man fra Statens Side støttede de Bestræbelser, der blandt Arbejderne gøres for at finde Beskæftigelse, ved at yde dem fri Rejse paa Jernbanen. Med disse Ord skal jeg anbefale de foreslaaede Ændringer.

Indenrigsministeren (*Sigurd Berg*): I Anledning af de Udtalelser, der nu fremkom fra det ærede Medlem, skal jeg kun bemærke, at de Spørgsmaal, det ærede Medlem rejste, have ikke været drøftede i Udvalget. Der har kun været Spørgsmaal om, hvorvidt det samlede Præmiebeløb paavirkedes af de Præmiebeløb, som Arbejderne selv indbetalte. Om noget andet Spørgsmaal har der ikke været forhandlet med mig. Det Spørgsmaal, det ærede Medlem nu rejste, hvorvidt Statens Tilskud mulig kunde paavirkes af et Tilskud fra Kommunen eller private, er et helt andet Spørgsmaal, og det kan ikke forenes med Lovens Rammer. Jeg maa selvfølgelig holde mig indenfor de Rammer, som Loven anviser.

K. M. Klausen: Den højtærede Minister maa have misforstaaet mig. Jeg mente ikke Tilskud, der kunde komme fra Kommunerne, men jeg talte om de ekstraordinære Tilskud, Arbejdsløshedskasserne kunde faa for det første ved, at der paalignes Kassernes Medlemmer et Ekstrakontingent, for det andet ved, at vedkommende Fagforening tilskød et Beløb, og for det tredje ved, at private — hvad jeg nemlig kunde tænke mig — traadte til og ydede Bidrag til Arbejdsløshedskasserne. Alt dette vilde kunne gaa ind som ekstraordinært Tilskud til Arbejdsløshedskasserne, og saa bliver Spørgsmaalet, om Statens og Kommunens Tilskud da vil vokse efter det Forhold, som Loven om Arbejdsløshedskasser har foreskrevet. Det er det, som er gjort gældende, og jeg tror, det er en Opfattelse, som deles af Udvalgets Medlemmer.

Ordføreren (*Jensen-Sønderup*): Nej, der tror jeg, det ærede Medlem tager fejl. Det, som foranledigede Konferencen i Udvalget med Ministeren, var, at der i Overensstemmelse med, hvad den højtærede Minister udtalte her ved første Behandling, blev gjort gældende i Udvalget ogsaa fra min Side overfor de Arbejdsløshedskasser, der alt havde begyndt at virke, at de maatte antages at være i Stand til at op-